NN 47/2019 (10.5.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-114/18-5 od 14. ožujka 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

932

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Z., kojega zastupa opunomoćenica I. B., dipl. iur., na temelju generalne punomoći, broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe G. S., kojeg zastupa opunomoćenica K. J., odvjetnica u R., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanje naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/620, urbroj: 376-10-18-18 od 14. veljače 2018.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška spora.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim (djelomičnim) rješenjem utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama, i to na česticama navedenim u izreci toga rješenja u k.o. D., P., R. i S., koje su u vlasništvu G. S. (točka I.). Nadalje, utvrđeno je da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu čine 2.897,77 m^2 trasa kabelske kanalizacije i 1.981,69 m2 trasa elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih vodova, što je ukupno 4.879,46 m^2 (točka II.), a naknada za pravo puta na nekretninama iz točke I. ovoga rješenja iznosi od 43.105,28 kuna godišnje, koju je tužitelj obvezan plaćati G. S. počevši od 28. prosinca 2015., s tim da naknadu za prvu, drugu i treću godinu plati u roku od 8 dana od primitka rješenja (točka III. izreke rješenja).

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. U tužbi opisuje postupanje tuženika u predmetnom upravnom postupku vođenom po zahtjevu zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI), koji je Grad podnio kao vlasnik i korisnik nekretnina na kojima je izgrađena EKI. Tužitelj prigovara što je u konkretnom slučaju primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, 95/17.) – dalje: Pravilnik/17., koji nije bio na snazi u vrijeme pokretanja postupka, već je stupio na snagu u tijeku upravnog postupka (30. rujna 2017.). Mišljenja je da je tuženik, primijenivši izmijenjenu materijalno-pravnu odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika/17, pogrešno primijenio materijalno pravo. Tužitelj nadalje ističe da je osporavano rješenje protivno članku 28. stavku 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) – dalje: ZEK, kojim je, između ostalog propisano da je infrastrukturni operator obvezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta. Naime, prema mišljenju tužitelja, tuženik je osporenim rješenjem Grad proglasio vlasnikom i upraviteljem, a time i ovlaštenikom naknade za pravo puta za nekretnine za koje nije nedvojbeno utvrđeno da su bile njegovo vlasništvo tijekom cijelog razdoblja za koje joj je naknada priznata. Poziva se na presude ovoga Suda prema kojima za primjenu odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a nije mjerodavno faktično nego zemljišnoknjižno stanje, a zemljišnoknjižni izvaci su iz ožujka 2017. što ne znači da je istovjetno zemljišnoknjižno stanje bilo u vrijeme pokretanja postupka. Također navodi da su dvije čestice u k.o. P. u zajedničkom vlasništvu Republike Hrvatske i Grada. Mišljenja je da je za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja potrebno izvršiti uvid u povijesne zemljišnoknjižne izvatke. Pored toga, tužitelj smatra da u konkretnom slučaju nije pravilno utvrđen dan podnošenja zahtjeva. Mišljenja je da je dan zaprimanja zahtjeva